

Memorialistica si jurnalul de calatorie

Ca si in cazul celorlalte specii literare din zorii culturii romane, memoriile si relatarile de "homo viator" nu a avut ca impuls vointa de literatura. Ele au la origine alte impulsuri : dorinta de legitimare a unei cariere politice, dorinta de notorietate, dorinta da autoritate etc.

Un caz spectaculos de "homo viator" in cultura romana veche este Nicolae Milescu Spatarul, pe care il cunoaste din "O sama de cuvinte", acea culegere de mici povestiri cu nuanta de legenda, pusa de Ion Neculce ca un fel de prefata Letopisetului sau. Cronicarul relateaza ca Milescu ar fi fost suspectat ca este uzurpator de catre Stefanita Voda, care i-a taiat nasul cu propriul hangel.

Stigmatizat boierul este nevoit sa se refugieze din tara si cultura bogata, plus faptul ca era poliglot, l-au ajutat sa devina diplomat la curtea tarului Rusiei. Acesta din urma l-a trimis in mai multe misiuni, astfel incat Milescu este unul dintre cei mai luminati romani din toate timpurile.

Ca marturie a experientei sale externe bogate, el a lasat doua scrieri : "Jurnal de calatorie in China" si "Descrierea Chinei".

Prima este o opera spectaculoasa, in sensul ca, abunda in episoade aventuroase si in scene pitoresti inedite pentru un european. Practic, el a refacut cativa dintre pasii unuia dintre marii exploratori ai lumii, Marco Polo (transcris de Milescu Marco Pavel).

Principalul punct de interes este tensiunea intre mentalitati, este factorul-surpriza in raport cu o serie de aspecte ale vietii cotidiene chinezesti, de la elemente culinare pana la reguli de protocol.

Pana sa ajunga la Pekin (Beijing-ul de azi), Milescu trece prin diverse peripetii, printre care, furtuni puternice in Siberia, atacul animalelor salbatice, asaltul insectelor de tot felul.

Pe scurt, misiunea era periclitata in fiecare moment. Odata ajunsi la Pekin, solii se confrunta cu partea realmente dificila dintre mentalitati. In primul rand, este vorba de hieratismul societatii chineze, cu multa rigiditate, miscari mecanice precise, minutioase, retorica rezervata in care tacerea este forma de comunicare principala etc.

De fapt, misiunea esueaza si Milescu, desi era foarte abil si fidel tarului care-l aprecia la maximum, nu reuseste sa stabileasca relatii de cooperare intre cele doua imperii, din motive de demnitate.

Pe scurt, boierul moldovean nu a acceptat cele trei reguli preliminare incheierii unei intelegeri : ca tarul sa se adreseze bobdihanului ca de la inferior la superior, ca darurile aduse de solia europeana (soim de vanatoare si blanuri de samur) sa fie considerata o forma de bir si in al treilea rand, darurile prezentate de imparatul Chinei (Fiul Soarelui), care constau in matasuri si ceai, sa fie considerate un fel de bacsis pentru niste servicii facute.

Referate

Referate, Comentarii, Eseuri, Caracterizari

<http://referatenoi.ro>

A doua scriere a aventurosului spatat este o incercare de portretizare psiho-etnico a poporului chinez. Avem aici repere suficiente pentru a defini un ethos chinezesc, bazat pe cultul muncii, pe respectarea stricta a castelor (claselor sociale), interesul cu totul particular pentru omagierea stramosilor si un anumit izolitionism (vezi Marele Zid Chinezesc).

Anumite aspecte il intriga, il contrariaza sau il scandalizeaza pe Milescu : apetitul pentru insecte prajite, pentru liliaci, faptul ca osanditii la moarte erau aruncati intr-o groapa cu crocodili care stiau sa discearna intre vinovati si cei condamnati pe nedrept, obsesia de a fi activi non- stop.